

Mateja Kosi: Uporaba pristopa Storyline pri poučevanju slovenščine kot tujega jezika¹

Summary

The article represents an example of teaching Slovene as a foreign language in practice at the SSJLK in Ljubljana on July 2013. During the lecture I used the pedagogical approach Storyline, developed in Scotland, which approaches teaching and learning in the form of creating stories. The students formed into groups and created their own location of the story - the high street of Ljubljana - and the characters of the story, while I prepared the so called "incidents" for them. In this way, we carried out the study program with a common thread, and because of it, the students were able to relate to the stories, making them more motivated to work.

Povzetek

Članek predstavlja primer iz prakse pri poučevanju slovenščine kot tujega jezika na SSJLK v Ljubljani julija 2013. Pri poučevanju sem uporabila pedagoški pristop Storyline, razvit na Škotskem, ki predstavlja celosten pristop k poučevanju in učenju v obliki ustvarjanja zgodbe. Učeči so na seminarju v skupinah ustvarili svoj prostor dogajanja zgodbe – nakupovalno ulico v Ljubljani – in figure v zgodbi, sama pa sem jim pripravljala t. i. "incidente". S tem je imelo naše izpolnjevanje učnega programa vseskozi rdečo nit, učeči pa so se z zgodbami poistovetili in posledično so bili za delo zelo motivirani.

Uvod

Sem Mateja Kosi, učiteljica slovenščine na Filozofski fakulteti Masarykove univerze v Brnu na Češkem. Delam s študenti, ki študirajo slovenščino ali se slovenščino učijo kot izbirni predmet. V Brnu prihajam večinoma v stik z jezikovno homogenimi skupinami študentov, rojenimi govorce češčine (tudi slovaščine). Ker pa sem zaposlena na Filozofski fakulteti v Ljubljani preko Centra za slovenščino kot drugi/tuji jezik (in v Brno od tam napotena), je del moje službene obveznosti poučevanje lektorskih vaj slovenščine za tujce na Seminarju slovenskega jezika, literature in kulture v Ljubljani, kjer sem se leta 2013 srečala s skupino jezikovno heterogenih študentov. To sem dojela kot priložnost uporabiti pristop Storyline v praksi. Pristop sem spoznala leta 2011 na seminarju, ki ga je na to temo v Ljubljani organizirala Lea Nakrst. Takrat sem delala še v Osnovni šoli Beltinci, ki mi je obisk seminarja omogočila. Svojo izkušnjo s pristopom pri tujih študentih, ki se učijo slovenščino kot tuji jezik, popisujem dalje v skrajšani verziji članka, ki sem ga pripravila za V. konferenco o poučevanju južnoslovanskih jezikov *Výuka jihoslovanských jazyků a literatur v dnešní Evropě*, ki je bila leta 2014 organizirana v Brnu. V zborniku s konference bo objavljen celoten članek, na tem mestu pa samo opis praktičnega dela v skupini.

---

1 Na tem mestu objavljam samo opis praktičnega dela v skupini. Celoten članek bo pod istim naslovom objavljen v zborniku s V. konference o poučevanju južnoslovanskih jezikov *Výuka jihoslovanských jazyků a literatur v dnešní Evropě*, ki jo organizira Seminar za južnoslovanske jezike na Oddelku za slavistiko Filozofske fakultete Masarykove univerze v Brnu, tukaj objavljam samo skrajšano verzijo.

Primer iz prakse:

Učeči se slovenščine kot tujega jezika na SSJLK, ki je trajal 2 tedna, torej 10 dni, so prvi in drugi dan lektorskih vaj v jezikovno heterogenih skupinah po 4 do 5 učečih se pripravili tridimenzionalne modele zamišljenih butikov na nakupovalni ulici v Ljubljani, poimenovani Mačkova ulica. Nato so pripravili še figurice ljudi, ki so tam zaposleni. Izpolnili so jim osebno izkaznico, s tem da so jim določili starost, spol ter nadeli ime. S tem so dobili osebo, s katero so se poistovetili in zaradi katere se je lahko v nakupovalni ulici dogajalo kar koli, saj so mnenja in čustva izražale izdelane figure. K tej osnovi sem jim vsak dan pripravila incident, s katerim sem želela spodbuditi čim bolj sproščeno komunikacijo, pisno ali ustno. V nakupovalni ulici nismo porabili vsega časa na lektorskih vajah, ampak smo se po tem pristopu učili od 20 minut do dveh šolskih ur dnevno, odvisno od tega, koliko časa je kateri od incidentov zahteval. Poleg pisnih reakcij na incidente nam je incident po navadi služil kot tema za konverzacijo, tematsko pa je bil povezan z učno snovjo, ki smo jo obravnavali sicer pri vajah.

3. dan so učeči napisali slogan k svojemu butiku.

4. dan so pripravili reklamno akcijo.

5. dan so razpisali prosto delovno mesto.

6. dan so izvedli razgovore z izbranimi kandidati iz razpisa.

7. dan se je na naši ulici zgodil zločin. Učeči so poklicali policijo, opravili razgovore kot priče, dali izjave novinarjem in podali prijavo škode zavarovalnici.

8. dan so mi za domačo nalogo poslali neželjeno pošto, ki je prišla iz njihovega butika.

9. dan je v Mačkovo ulico prišel nakupovat homoseksualni par.

Zaključek

Pristop Storyline se je pri poučevanju slovenščine kot tujega jezika govorcev različnih maternih jezikov izkazal kot zelo uporaben. Učeči se so namreč tudi pri izdelavi friza in figur za medsebojno dogovarjanje v skupinah uporabljali izključno slovenščino. V tem smislu se mi zdi pristop bistveno bolj koristen v jezikovno heterogenih kot jezikovno homogenih skupinah. Učeči so se z Mačkovo ulico zelo poistovetili, z voljo in motivacijo so razreševali incidente, tako da so v tujem jeziku zelo sproščeno komunicirali, poleg tega pa so se pri učenju zabavali.

Literatura:

Nakrst, Lea, 2009: Uporaba pedagoškega pristopa Storyline na razredni stopnji osnovne šole. Diplomsko delo. Ljubljana: Pedagoška fakulteta.

www.storyline.si

www.storyline-scotland.com/what-is-storyline-2/